

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem v právní věci

žalobce: **L. A.,**
státní příslušnost Pákistánská islámská republika
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-83/LE-VL12-VL16-2021, ze dne 29. července 2021, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- III. Ustanovenému zástupci žalobce **Mgr. Ladislavu Bártovi**, advokátovi se sídlem v Ostravě, Purkyňova 787/6, se přiznává odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů v celkové výši 10 200 Kč, které mu budou vyplaceny z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Česká republika **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dále též „napadené rozhodnutí“) zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. a) zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“) z důvodu zpětvzetí žádosti.
2. Proti rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, kterou blíže odůvodnil prostřednictvím ustanoveného zástupce.
3. V doplnění žaloby uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany ve skutečnosti nevzal zpět. Žalobce, jakožto cizinec bez znalostí českého jazyka a českého právního systému, si jednoznačně nemohl být vědom obsahu svého úkonu a důsledků s tím spojených. Žalobce si nebyl obsahu a významu daného prohlášení vědom a s ohledem na své jazykové dispozice ani obsahu tohoto prohlášení nerozuměl. Podle žalobce měl žalovaný zkoumat autenticitu úkonu, kterým měl cizinec vzít svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 388/2004-70 ze dne 7. 9. 2005, jehož část citoval. Žalobce trvá na tom, že jeho tvrzení, že si nebyl vědom obsahu a významu úkonu, jímž měl údajně vzít zpět svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany, nemůže být přezkoumáváno pouze na základě spisového materiálu, nýbrž i s ohledem na další okolnosti, za nichž mělo k takovému úkonu dojít. V případě, že by se soud spolehl pouze na existenci tlumočnické doložky a podpisu cizince na formuláři, jímž měla být vzata jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět, nebylo by možné dospět k nápravě jakéhokoliv zpětvzetí učiněného za situace, v níž žadatel o mezinárodní ochranu není dostatečně obeznámen a srozuměn s následky takového úkonu (např. v případě, že by na základě zavádějících informací, které mu mohou být v zařízení pro zajištění cizinců, kde se i stěžovatel nacházel, poskytnuty, podle nějž mu zpětvzetí zajistí ukončení jeho zajištění podle ustanovení § 46a odst. 1 zákona o azylu, aniž by mu bylo vysvětleno, že takovým jednáním by mohl ztratit právo na věčný přezkum své žádosti o udělení mezinárodní ochrany). Žalobce zdůrazňuje, že procesní úkon zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí být zkoumán nikoliv pouze pomocí dodržení formálních předpokladů jeho platnosti, nýbrž i na základě vyhodnocení skutečné vůle a vědomí cizince, neboť v případě, že je takový úkon učiněn v zařízení pro zajištění cizinců, tomu aby cizinec případně podal novou žádost o mezinárodní ochranu, brání ustanovení § 3b odst. 1 zákona o azylu, podle nějž oprávnění podat žádost o mezinárodní ochranu žalobce zaniklo uplynutím sedmého dne pobytu v zařízení pro zajištění cizinců. Skutečný obsah vůle cizince tak musí být zkoumán i pomocí jiných důkazních prostředků

(zkoumání pravosti podpisu, výsledku přítomných osob apod.) a nelze se spolehnout pouze na přezkoumání splnění formálních náležitostí spisového materiálu.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na to, že doklad o zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochrany ze dne 28. 7. 2021 je oficiálním dokumentem, který žalobce podal a uvedl v něm, že chce ukončit azyl a své prohlášení vlastnoručně podepsal. Žalovaný nepovažuje za opodstatněné tvrzení žalobce o tom, že mu okolnosti vzniku zpětvzetí žádosti nejsou známy, či že si žalobce této skutečnosti není vědom.
5. Krajský soud přezkoumal při ústním jednání napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 13. 7. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany a na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021 byl zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců do 29. 10. 2021. Nedatovaným opatřením ustanovil žalovaný N. U. tlumočnickem pro jazyk urdu. Ve spise se dále nachází listina se jménem žalobce, u kterého je text v cizím jazyce. Pod ním je překlad provedený N. U. ve znění: „Chci ukončit azyl“. Listina obsahuje prezenční razítko žalovaného s datem 28. 7. 2021 bez dalších údajů ohledně způsobu, jakým byla listina založena do spisu. Následující den rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím o zastavení řízení. Téhož dne rozhodnutí převzal žalobce a podepsal prohlášení, podle kterého s ním byl seznámen v jazyce urdu.
7. Podle § 25 písm. a) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.
8. Krajský soud nemá předně pochybnosti o tom, že pokud žadatel vezme svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět, tak je obligatorním následkem takového zpětvzetí zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany. Současně platí, že uvedené právní následky může vyvolat pouze skutečně a svobodně projevená vůle žadatele o udělení mezinárodní ochrany směřující ke zpětvzetí jeho žádosti. V tomto směru lze částečně přitakat žalobci, že některé okolnosti spojené se zpětvzetím jeho žádosti nejsou zcela jednoznačné. Není především zřejmé, jakým způsobem byla listina obsahující zpětvzetí žádosti vůbec dodána do spisu (zda poštou, osobním předáním nebo jiným způsobem), ani kdy a za jakých okolností vznikla. Přesto však neshledal krajský soud důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí ani k doplnění dokazování (např. výsledkem pracovnice, která vedla spis nebo tlumočníka, který na listině připojil její překlad do českého jazyka).
9. Žalobce především výslovně nezpochybnil, že je původcem listiny obsahující zpětvzetí žádosti, tj. že jí sám sepsal a podepsal. Žalobce to sice výslovně nepotvrdil, ale pokud v žalobě tvrdí, že „jakožto cizinec bez znalostí českého jazyka a českého právního systému, si jednoznačně nemohl být vědom obsahu svého úkonu a důsledků s tím spojených“, tak tím implicitně připouští, že listinu sám sepsal. Není přitom pravdou, že by zpětvzetí bylo

učiněno na formuláři, jak se podává z žaloby, naopak ze spisu je zřejmé, že se jedná o vlastnoruční podání, sepsané na prázdném papíře, na kterém nebyly předepsané žádné údaje. K námitkám žalobce týkajícím se jeho (ne)vědomosti o obsahu podání a důsledků s tím spojených považuje krajský soud za potřebné předeslat, že se rovněž částečně mýjeji s obsahem spisu. Text nad podpisem žalobce rozhodně není psán v českém jazyce (není tak důvodná námitka žalobce, že nezná český jazyk) a pokud snad žalobce hodlal tvrdit, že sepsal text, kterému sám nerozuměl, vyžadovalo by to mnohem podrobnější vysvětlení. Žalobce rovněž v řízení brojil proti tomu, že nebyl pořízen úřední překlad sporné listiny, současně však správnost překladu provedeného ustanoveným tlumočnickem výslovně nezpochybnil ani neuvedl, jak jinak měl být obsah jeho vyjádření „chci ukončit azyl“ vyložen, než že svou žádost o udělení mezinárodní ochrany bere zpět. Krajský soud zdůrazňuje, že řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je ovládáno zásadou dispoziční, která se projevuje mimo jiné tím, že soud přezkoumává napadené správní rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Pokud tedy žalobce hodlal zpochybnit zpětvzetí žádosti založené ve spise, bylo na něm, aby uvedl konkrétní skutečnosti, kterými relevantně zpochybní pravost listiny, nebo její obsah, či výklad provedený správním orgánem. Podle přesvědčení krajského soudu se přitom nejedná o skutečnosti, které by nebylo možné po žalobci spravedlivě požadovat. Je to totiž výhradně žalobce, který nepochybně ví (měl by vědět), jakým způsobem sporná listina vznikla, zejména zda a za jakých okolností ji sepsal a podepsal, co touto listinou ve skutečnosti sledoval, zda a jak ji založil do spisu, případně že s jejím vznikem nemá nic společného. Pokud v souvislosti s touto listinou nastalo cokoli, co by zpochybňovalo, že se vskutku jedná o zpětvzetí žádosti, nemělo by být pro žalobce problémem tyto skutečnosti v žalobě srozumitelně vylíčit. Žádné takové jednoznačné vyjádření žalobce se však z žaloby, jejího doplnění ani z přednesu jeho zástupce u ústního jednání nepodává. Námitky žalobce zůstaly v obecné rovině, místy jen v náznacích, případně se dokonce částečně mýjeji s obsahem spisu (viz námitky týkající se podpisu formuláře). Za tohoto stavu nebylo na soudu, aby za žalobce domýšlel skutečnosti, které sám netvrdí. Nad rámec nutného poukazuje krajský soud na skutečnost, že žalobce při převzetí žalobou napadeného rozhodnutí dne 29. 7. 2021 za přítomnosti tlumočnicka výslovně do protokolu o předání rozhodnutí prohlásil, že byl seznámen v jazyce urdu s jeho obsahem, aniž by jakkoliv namítal, že by si snad nebyl vědom obsahu a významu uvedeného dispozičního úkonu.

10. K odkazu žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2005, č. j. 3 Azs 388/2004 – 70 krajský soud dodává, že napadené rozhodnutí s ním není v rozporu. Nejvyšší správní soud předně v tomto rozsudku posuzoval situaci, kdy zpětvzetí návrhu na zahájení řízení o udělení azylu bylo učiněno s použitím vzoru, jenž byl ručně vyplněn, což je poněkud odlišná situace, než jaká nastala v projednávané věci. Nicméně krajský soud zcela souhlasí s obecnými závěry vyslovenými v tomto rozsudku, podle kterých pokud je na formuláři podáno zpětvzetí návrhu, které je stěžovatelem vlastnoručně podepsáno a nevzbuzuje tedy žádnou pochybnost o tom, že obsahuje jeho projev vůle, není důvodu, aby s ním žalovaný, jemuž bylo adresováno, zacházel jinak, než jak předvídá procesní právní předpis.
11. Krajský soud uzavírá, že žalovaný postupoval v souladu s § 25 písm. a) zákona o azylu, pokud řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, neboť žalobce coby žadatel

vzal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

12. Žalobci byl usnesením krajského soudu ze dne 20. 9. 2021 ustanoven k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupce z řad advokátů Mgr. Ladislav Bárta, jehož odměnu a hotové výdaje hradí podle uvedeného zákonného ustanovení stát. Krajský soud ve třetím výroku přiznal zástupci žalobce odměnu za zastupování žalobce v tomto řízení ve výši určené podle vyhlášky číslo 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a to za 3 úkony právní služby (1.- první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, 2. - doplnění žaloby a 3. - účast u ústního jednání) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 advokátního tarifu. Dále krajský soud přiznal zástupci žalobce paušální náhradu hotových výdajů za uvedené tři úkony ve výši 900 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 10 200 Kč budou zástupci žalobce vyplaceny z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
13. V posledním výroku rozhodl krajský soud o tom, že Česká republika právo na náhradu nákladů řízení nemá, protože žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (což již bylo zohledněno při rozhodování o ustanovení zástupce) a žalovaný byl v řízení úspěšný, pročez ani jednomu z nich nelze podle § 60 odst. 4 s. ř. s. uložit povinnost k náhradě nákladů řízení vzniklých státu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 4. října 2021

JUDr. Martin Láníček
samosoudce